

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1313-24
ערר 1323-24
ערר 1324-24
(ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
ערן עסיס, עו"ד - יו"ר
טניה חכמוב, רו"ח – חברה

העוררת: **ניו גאמפנו ריטייל בע"מ, ח.פ. 515087229**
באמצעות מרים סלר

נ ג ד

המשיבה: **רשות המסים**
באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

1. לפנינו בקשה להארכת מועד להגשת ערר ולהגשת השגות, בגין תביעות מענק שהגישה העוררת בהתאם לחוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020 (להלן – **חוק התוכנית לסיוע כלכלי**).
2. מדובר בתביעות שונות בגין שלוש תקופות זכאות, אשר סטטוס הטיפול בכל אחת מהן שונה. להלן נעמוד על השתלשלות העניינים כפי שהובהרה על ידי הצדדים:
3. **תקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020:**
 - א. בגין תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, העוררת הגישה תביעה למענק ביום 24.11.2020, על סך 462,157 ש"ח. לעוררת שולמו מקדמות בסך 277,295 ש"ח.
 - ב. בגין תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020 הגישה העוררת תביעה ביום 24.1.2021, על סך 500 אלף ש"ח. לעוררת שולמו מקדמות בסך 300 אלף ש"ח.
 - ג. ביום 22.4.2021 קבעה המשיבה כי העוררת אינה זכאית למענק, לאחר נטרול עסקאות עם חברה קשורה. המשיבה הפיקה שני מכתבי החלטה, אולם לטענת העוררת התקבל אצלה מכתב אחד בלבד, בגין תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, בעוד מכתב ההחלטה ביחס לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 לא התקבל בפועל ולא אותר על ידי העוררת עד להגשת הערר.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ד. באותו יום, פנתה העוררת אל המשיבה באמצעות הדואר האלקטרוני, אשר יועד באותה העת להגשת השגות. בפניה זו התייחסה העוררת לבקשה שהוגשה בגין תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020; העוררת הבהירה כי הייתה טעות בנתונים שצוינו בבקשה, וביקשה לתקן את הבקשה ולטפל בה בשנית. על פניו, פניה זו לא כללה התייחסות כלשהי להחלטה שהתקבלה באותו היום.

ה. המשיבה התייחסה אל הפניה כהשגה, וביום 4.9.2022 החליטה המשיבה לדחות את ההשגה. בהחלטה בהשגה צוין באופן לקוני כי לא מדובר בהשגה אלא בבקשה לתיקון, אשר לא מתייחסת לאמור במכתב ההשגה.

ו. לטענת העוררת, מכתב ההחלטה מיום 4.9.2022 לא התקבל אצלה מעולם.

ז. מבחינה פורמלית, הסטטוס הנוכחי אפוא הוא כדלהלן:

i. בגין תקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 הוגשה השגה במועד, והיא נדחתה בהחלטה מיום 4.9.2022. מאז לא נקטה העוררת הליך בעניין (כזכור, לטענת העוררת מכתב ההחלטה לא התקבל אצלה).

ii. בנוגע לתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020 לא הוגשה השגה, וההחלטה התקפה היא הודעת הדחייה מיום 22.4.2021.

ח. יוער כי לטענת העוררת, ביום 22.4.2021, בעת קבלת הודעת הדחייה, חל אצלה בלבול – עקב ניסוח פירוט התשלומים, היא סברה בטעות שההחלטה שבידיה מתייחסת לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, ולכן הגישה השגה דווקא בגין ספטמבר-אוקטובר 2020, הגם שלטענתה – ההחלטה בגין תקופה זו לא התקבלה מעולם. למעשה, לעמדת העוררת, המחדל של אי הגשת השגה בגין תקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, נבע משילוב של העובדה שהמכתב בגין ספטמבר-אוקטובר 2020 לא התקבל, יחד עם הטעות בהבנת הסטטוס והתקופה שאליה מתייחס המכתב שהתקבל.

4. תקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021 :

א. בגין תקופת זכאות זו הגישה העוררת תביעה למענק ביום 21.3.2021, על סך 406,247 ש"ח. לעוררת שולמו מקדמות בסך 277,295 ש"ח.

ב. ביום 12.7.2021 ניתנה החלטה המקבלת את תביעת המענק באופן חלקי בלבד, עקב ניכוי המכירות לחברה הקשורה, כך שהעוררת נדרשה להשיב מתוך המקדמות שקיבלה סך של 58,212 ש"ח.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ג. ביום 18.7.2021 ערכה העוררת מכתב השגה, ובו התייחסה לכל תקופות הזכאות שבנדון – מחודש ספטמבר 2020 ועד פברואר 2021. במכתב זה התייחסה העוררת לראשונה לקביעותיה של המשיבה בעניין החברות הקשורות, וטענה כי נטרול גורם לעיוות.
- ד. העוררת שלחה את מכתב ההשגה באמצעות הדואר האלקטרוני אשר יועד להגשת השגות. באותם ימים, המשיבה כבר הפנתה את העוררים להגשת השגות באזור האישי באתר (כפי שצוין גם בגוף ההחלטה מיום 12.7.2021), ולא באמצעות הדואר האלקטרוני, ולטענת העוררת, המכתב הוגש בטעות באמצעות המנגנון הישן, על רקע חוסר בקיאות.
- ה. מכתב ההשגה לא התקבל אצל המשיבה, ולא נענה על ידה. אשר על כן מבחינה פורמלית מדובר בהחלטה שלא הוגשה בעניינה השגה, ודרישת החזר המקדמות שהופנתה לעוררת נרשמה לחובתה באופן סופי.
5. הערר שבנדון הוגש 10.10.2024 – 3 שנים ו-172 ימים לאחר ההחלטה בנוגע לתקופת הזכאות נובמבר-דצמבר 2020, 3 שנים ו-91 ימים לאחר ההחלטה בנוגע לתקופת הזכאות ינואר-פברואר 2021, ושנתיים ו-37 ימים לאחר ההחלטה בנוגע לתקופת הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020.
6. חשוב להעיר ברקע הדברים כי במהלך התקופות שחלפו מאז, התקיימו הליכים נוספים:
- א. במהלך שנת 2022 הגישה העוררת תביעה למענק בגין תקופת האומיקרון, בהתאם לחוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תשפ"ב-2022. המשיבה קבעה כי העוררת אינה זכאית למענק, וגם השגה שהוגשה כנגד בקשה זו נדחתה. ביום 9.8.2023 הגישה העוררת ערר על החלטה זו (ערר 23-1649), וביום 25.7.2024 התקבלה החלטה סופית של ועדת הערר, ובמסגרתה נקבע כי העוררת זכאית למענק מינימלי (להלן – **הערר הקודם**). במהלך הדיון בערר הקודם הזכיר יו"ר הוועדה את יתר תביעות, ואולם ציין כי אין כרגע תיקים פתוחים והעוררת לא הביעה הסתייגות מכך.
- ב. ביום 27.6.2023 וביום 10.12.2023 קיבלה העוררת מכתבי דרישה להשבת כספי המקדמות ששולמו לה. בחודש ינואר 2024 נפתח הליך הוצאה לפועל כנגד החברה בגין דרישת התשלום, ובשלב זה הסדירה העוררת את החזר החוב בפריסת תשלומים.
7. העררים שלפנינו מתייחסים לכל תקופות הזכאות במאוחד.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

8. לאחר העיון בכתב הערר ובתגובת המשיבה, ביקש יו"ר הוועדה מן העוררת לשקול אם היא עומדת על בירור הערר; בהחלטה צוין כי נשקלת האפשרות לדחות על הסף את העררים שבנדון, וניתנה לעוררת הזדמנות למסור תגובה נוספת לעניין זה (ראו החלטת יו"ר הוועדה מיום 21.11.2024).

תמצית טענות העוררת

9. העוררת טענה באופן כללי כי טעויות אנוש בהבנת הדברים הביאו לכך שהחברה לא עמדה בלוחות הזמנים, מה שהוביל לכך שטענותיה לא נבדקו לגופו של עניין. לצד זאת, עמדה העוררת על כך שמכתבי ההחלטה הרלוונטיים, בגין תקופות ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020 לא התקבלו אצלה, ואילו בגין תקופת ינואר-פברואר 2021 הוגשה השגה ורק בשל טעות לא מוענה כיאות למנגנון שקבעה המשיבה.

10. העוררת הדגישה כי לטענתה מסמכי ההחלטה הרלוונטיים לא התקבלו, ולכן הנטל להוכיח שהמערכת האוטומטית אכן פעלה כיאות – מוטל על המשיבה. העוררת הודתה כי נפלו שגיאות וטעויות בהתנהלותה, אך טענה כי גם אצל המשיבה שרר חוסר סדר בכל נושא המענקים, ואין להלין על העוררת רק בשל כך שהגישה השגה באמצעות המנגנון הישן.

11. העוררת הפנתה לפסיקה הנוגעת לאיחורים של המשיבה בקבלת החלטות ביחס למועדים הקבועים בחוק, וטענה חריגה מלוחות הזמנים לא אמורה להוות שיקול מכריע.

12. עוד טענה העוררת כי בהינתן העובדה שמדובר בחוק סוציאלי, יש לאפשר לה למצות את ההליך השיפוטי ולבחון את טענותיה לגופן. העוררת טענה כי סיכויי הערר גבוהים, והבהירה כיצד לטענתה הקשר בין החברות אינו אמור לפסול אותה מזכאות למענקים.

דיון והכרעה

13. לאחר שבחנו את טענות העוררת, באנו לכלל מסקנה כי יש לדחות על הסף את העררים שבנדון.

14. עיקרי הדברים הובהרו בהחלטת יו"ר הוועדה מיום 21.11.2024. בהחלטה זו הובהר כי את טענות העוררת בנוגע לשיהוי בנקיטת ההליכים מצידה ניתן לחלק לשני שלבים:

א. בשלב ראשון, נטען כי חלו טעויות אנוש של החברה בעת הגשת השגות, ועקב חוסר בקיאות של הגורמים מטעמה, וכן עקב כך שהחלטות לא הומצאו לחברה, לא נקטו הליכי השגה וערר או לא הוגשו באופן נאות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ב. בשלב שני, לאחר דחיית ההשגה לעניין תקופת האומיקרון ולאחר קבלת הודעות חוב, פנתה החברה לעורך דין, ואולם בפועל נקט הליך ערר רק לעניין תקופת האומיקרון. הסברי החברה לעניין זה מתחלקים לשניים:
- i. נטען כי בעלי החברה סברו בטעות שעורך הדין מטפל עבורם בכל מענקי הקורונה ולא רק בתקופת האומיקרון.
 - ii. נטען כי עקב סיום תפקידו של מנהל הכספים בחברה, עניין המענקים נדחק מסדר היום, ומנהלי הכספים שהחליפו אותו "לא נכנסו לעובי הקורה", כאשר רק עם כניסתו לתפקיד של מנכ"ל החברה בחודש יוני 2024 הנושא נבדק לעומק.
15. טענות העוררת בנוגע לשלב הראשון אינן חסרות שחר. טעויות טכניות כגון אלו שתוארו – טעות בהגשת השגה באמצעות הדואר האלקטרוני במקום דרך האתר, טעות בהבנה לגבי תקופת הזכאות הנדונה וכדומה – עשויות להוות שיקול רלוונטי בהחלטה על הארכת מועד. מקום שהוועדה מוצאת כי העוסק לא התעלם מהצורך לנקוט הליכים ופעל בתום לב במתכונת פרוצדורלית שגויה – ניתן לנקוט התחשבות במידה מסוימת.
16. עם זאת, בבחינת השאלה האם העוררת פעלה בתום לב בכדי למצות את זכויותיה, לא ניתן להתעלם מהאירועים הנוספים, שאירעו החל מהמועד שבו קיבלה העוררת את הודעות החוב, שהיו חייבים להניע את העוררת לבצע פעולות נוספות בכדי למצות את זכויותיה. נעמוד בקצרה על ההזדמנויות השונות שהיו לעוררת:
- א. ביום 27.6.2023 קיבלה העוררת דרישת חוב, בה הובהר כי עליה להחזיר את המקדמות ששולמו לה. העוררת לא נקטה בפעולה כלשהי בגין הודעה זו.
 - ב. ביום 13.9.2023, במסגרת הערר הקודם, מסרה המשיבה לעוררת כתב תשובה, ובו פורטו כרקע לדברים הבקשות השונות שהגישה העוררת והסטטוס של כל אחת מהן. בבקשות הרלוונטיות, צוין "השגה שנדחתה", "הבקשה נדחתה" וכדומה, בהתאם לסטטוס שהיה בידי המשיבה באותה עת.
 - ג. ביום 10.12.2023 נשלחה לעוררת הודעה נוספת הכוללת דרישת חוב. גם בשלב זה המשיכה העוררת במחדלה ולא נקטה בהליך כלשהו בכדי לעמוד על זכויותיה.
 - ד. ביום 26.2.2024 התקיים דיון באמצעים טכנולוגיים בערר הקודם. בפתח הדיון ציין יו"ר הוועדה את הדברים הבאים: **"היו מענקים שהעוררת קיבלה במלואם והיו מענקים באופן חלקי, אנחנו מבינים שאין כרגע תיקים פתוחים, ואין נושאים שעומדים על הפרק כרגע מבין מענקי הקורונה"**. העוררת לא הביעה כל הסתייגות מהערה זו.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- ה. ביום 25.7.2024 ניתנה החלטה סופית בערר הקודם. ההחלטה הסופית כללה התייחסות נוספת למענקים הנוספים שהעוררת ביקשה לפי חוק התוכנית לסיוע כלכלי, והוועדה אף ציינה כי **"ככל הידוע לוועדה, ההחלטות השונות שהתקבלו בעניין בקשות אלו אינן שנויות במחלוקת"**. גם הערה ברורה זו לא גרמה לעוררת להפסיק את המחדל המתמשך, שכן גם העררים שבנדון הוגשו רק בחלוף כחודשיים וחצי.
17. בנסיבות האלו, יהיה זה בלתי אפשרי לומר כי העוררת פעלה בתום לב למיצוי זכויותיה על פי החוק. נכון יותר לומר כי העוררת זנחה את טענותיה, יהיו אשר יהיו, ולא עשתה את המינימום המוטל עליה בכדי לדאוג לכך שהטענות – טובות ככל שתהיינה – אכן יוגשו למשיבה ויידונו במסגרת ההליכים המקובלים בחוק.
18. אכן, טעויות יכולות להתרחש, ואיננו ממהרים לשלול את הזכויות המהותיות ממי שטעה בתום לב, מתוך ניסיון אותנטי לעמוד על זכויותיו. לא זה המצב אצל העוררת. אילו סברה העוררת שיש בידה אפשרות להוכיח את הזכאות למענקים, היה עליה לנקוט בהליכים לשם כך. גם אם נניח שהיה זה סביר להמתין לקבלת מסמכי החלטה בתקופה הארוכה שחלפה עד יום 27.6.2023, מנקודת הזמן הזו ואילך – מדובר במחדל שהעוררת נושאת באחריות לו.
19. העוררת טענה כי בתקופה זו חלו "חילופי גברי" בחברה – מנהל הכספים של החברה סיים את תפקידו ביום 9.8.2023 (זמן קצר לאחר דרישת השבת המקדמות), ועניין המענקים "נדחק מסדר היום", כאשר מאז ועד חודש יוני התחלפו מספר בעלי תפקידים בחברה, שכל אחד מהם עבד לתקופה קצרה בלבד. עוד נטען כי באותה העת, חלה אי הבנה למול עורך הדין שייצג את העוררת בערר הקודם, שכן החברה סברה כי הוא מטפל בכל המענקים שנתרו פתוחים, בעוד עורך הדין טיפל בסוגיית מענק האומיקרון בלבד. לטענת העוררת, רק מחודש יוני 2024, עת נכנס לתפקידו מנכ"ל החברה, הוא החל לבדוק לעומק את השתלשלות העניינים, ופנה למייצג חדש.
20. בכל הכבוד הראוי, טענות אלו לא יכולות להיות מוצגות בהליך משפטי כעילה להארכת מועד או כמענה לשאלה מדוע לא נקטה העוררת בהליכים שבהם היא מחויבת לפי החוק. השאלה את מי החברה מעסיקה כמנהל כספים, מתי לסיים את העסקתו ומה משך העסקתו של מי שבא במקומו, היא מענייניה הפנימיים של החברה. בה במידה, לחברה אחריות מלאה על העניינים שאותם היא מוסרת לטיפולו של מייצג, ואם חלה אי הבנה בהקשר זה – מדובר בתקלה שהחברה אחראית לה.
21. לא למותר להעיר כי גם בגירסה בעייתית זו של העוררת נותרו חורים. לא הוסבר מדוע מנהל הכספים לא דאג לפני תום תפקידו לטפל בדרישות החוב, לא הוסבר מדוע התעלמה העוררת מדרישת החוב הנוספת שנשלחה בדצמבר 2023, ולא הוסבר מדוע חלפו 4 חודשים

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

מאז כניסתו של המנכ"ל לעובי הקורה ועד להגשת הערר בפועל. כך או כך, מדובר בתירוץ שאינם יכולים לסייע לעוררת. האמת המרה היא כי העניין "נדחק מסדר היום", כפי שציינה העוררת, יהיו הסיבות לכך אשר יהיו. במצב זה, אין לעוררת להלין אלא על עצמה.

המצאת החלטות לעוררת

22. בחלק מתקופות הזכאות, העוררת טענה שהחלטות שניתנו לא הומצאו לה, והדבר מעורר את השאלה על מי מוטל הנטל להוכיח שהמשלוח התקיים.

23. ועדת הערר התייחסה בעבר למורכבות הנוצרת כתוצאה מכך שבמחשבי המשיבה לא נשמר תיעוד מדויק של משלוח הדואר האלקטרוני. במצב זה, קיים קושי לשלול את הטענה שמכתב זה או אחר לא התקבל, בפרט בשים לב לבעיות הטכנולוגיות שיכולות להתעורר באופן אקראי, גם אם הן נדירות. בערר 23-1253 החברה לפיתוח יסוד המעלה וחולתה בע"מ נ' רשות המסים (ניתן ביום 2.3.2023) עמדה הוועדה בהרחבה על האתגר, והתייחסה גם לחששות בנוגע לאותנטיות של הטענות בנוגע להיעדר קבלת דואר אלקטרוני. למסקנה נקבע כי למרות הנטל הראייתי המוטל על המשיבה, ישנו נטל ראייתי מינימלי המוטל על העוסק, וכן צוין כי יש לתת את הדעת לתום הלב של העוסק בעיתוי הגשת הערר ובהעלאת הטענה.

24. במישור הראייתי, העוררת לא הניחה ולו תשתית ראייתית מינימלית, אשר תאפשר לוועדה לאמת את הטענה שהדואר האלקטרוני לא התקבל. לעוררת ניתנה הזדמנות להגיש תצהירים לאימות טענותיה, ואולם התצהירים מבססים את טענות העוררת באופן כללי בלבד, ולא כוללים התייחסות לתיבת הדואר האלקטרוני ולהודעות השנויות במחלוקת. אין בכתבי הטענות של העוררת או בתצהיריה התייחסות לשאלה מיהו האדם שאחראי על הפעלת תיבות הדואר האלקטרוני Yoav@onot.co.il ו-lfat@onot.co.il, שאליהן נשלחו ההודעות השנויות במחלוקת. ניתן לשער שמדובר בתיבות דואר אלקטרוני של מר יואב שמע ושל גבי יפעת חדד, שתצהיריהם צורפו לתגובה, אולם התצהירים לא כללו התייחסות לעניין זה.

25. בשולי העניין הראייתי, יוער כי דווקא מנוסח פנייתה של העוררת, ניתן ללמוד על האפשרות שהיא הייתה מודעת להחלטות שניתנו בתקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020. בדואר האלקטרוני שנשלח ביום 18.7.2021, שבו ביקשה העוררת להגיש השגה על החלטה בנוגע לתקופת ינואר-פברואר 2021 (שהוגשה כאמור לכתובת לא נכונה), התייחסה העוררת גם לתקופות הקודמות. העוררת ציינה, כמשיחה לפי תומה, כי היא ערה להחלטות הקודמות: "במכתבי החלטה שלכם עבור מענקי קורונה לחברת ניו גמפנו ריטייל בע"מ, ח.פ. 515087229, עבור מענקים לתקופה ספטמבר 2020 עד פברואר 2021 החלטתם להוריד מהחישוב את מחזורי חברה קשורה עונות מודל בע"מ

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

510894546". למרות זאת, העוררת טוענת כיום כי קיבלה רק מכתב החלטה אחד הנוגע לתקופה זו. דומה כי נוסח הפניה מתיישב טוב יותר עם האפשרות שהעוררת הייתה מודעת לכל מכתבי ההחלטה, ופחות מתיישב עם טענות העוררת, ואולם ספק אם ניתן להגיע למסקנה מכרעת.

26. אך מעבר לשיקולים הראייתיים, ישנו השיקול של תום הלב, שלהבנתנו מכריע בנסיבות העניין. אילו אכן סברה העוררת בתום לב שמכתבי ההחלטה בעניינה לא התקבלו, ניתן היה לצפות שתנקוט בצעדים אקטיביים לבירור סטטוס המענק.

27. נדגיש כי לגבי תקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, טענת העוררת מבוססת על כך שמכתב ההחלטה הראשוני לא התקבל אצלה, דהיינו – העוררת הגישה בקשה למענק בסוף שנת 2020, ומאז כביכול המתינה בציפיה דרוכה לקבל את תגובת המשיבה. קשה להאמין שהעוררת ישבה בחיבוק ידיים במשך כמעט ארבע שנים, ועדיין סברה בתום לב כי תשובת המשיבה צפויה להתקבל במועד כזה או אחר. גם אם מביאים בחשבון את העיכובים שאירעו אצל המשיבה במתן החלטות (בעיקר בשלב ההשגה), תופעה כזו לא נצפתה בוועדת הערר ולו בתרחישים הקשים ביותר.

28. כך גם לגבי ההשגות שהוגשו על ידי העוררת בשנת 2021. העוררת התעלמה במשך למעלה משנתיים מכך שלא התקבלה תגובה (לשיטתה כמובן), והמשיכה להתעלם מהעניין גם לאחר שכבר הועברו לה דרישות חוב בגין המקדמות ששולמו. התעלמות זו מטילה צל של ממש על התזה של העוררת; בחלוף זמן כה רב, לא יכולה להיות שהיא סברה בתום לב שפניותיה עדיין בטיפול.

29. למד הזמן יש משמעות מכרעת. לא ניתן להשוות בין הליכים שנדונו בוועדת הערר לפני כשנה או שנתיים, שבהם נטען להמתנה סבירה למתן החלטה בהשגה, לבין הליך שמתקיים בסוף שנת 2024, וכוללים טענה על החלטה ראשונית שטרם נמסרה. ככל הידוע לוועדה, נכון להיום תיקי הקורונה הסתיימו כמעט לחלוטין. דרישות החזר של מקדמות ששולמו לעוסקים הפכו זה מכבר לדרישות חוב סופיות של רשות המסים ולחוב מס, וכך אירע גם עם העוררת. בשלב זה, המחדל פועל לרעתה של העוררת. במסגרת הניסיון שלה לבסס את הטענה שהחלטות לא התקבלו, היא אינה יכולה להסתפק במחדל, וכדי להראות שפעלה בתום לב עליה לנקוט בהליכים, או בצעדים אקטיביים אחרים.

30. הרושם הכללי הוא כי העוררת התרשלה ולא עקבה אחר ההחלטות שהתקבלו בעניינה. בהינתן העובדה שהמשיבה הפיקה את ההחלטות ושלחה אותן בדואר אלקטרוני - והרשומות המוסדיות אודות הפקת ההחלטות הוצגו לוועדה – הרי שהעוררת לא עמדה בנטל המינימלי המוטל עליה על מנת להראות שאכן לא קיבלה את ההחלטות.

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

סיכום

31. הלכה למעשה, העררים הוגשו תוך שיהוי עצום ביחס למועד שבו היה על העוררת לנקוט הליכים. אף אם ננקוט את נקודות הזמן המאוחרות שבהן הייתה צריכה העוררת למצות את זכויותיה, מקבלת דרישות החוב ואילך, הרי שחלפה למעלה משנה גם מאז. בנסיבות כאלה, דין הערר להידחות על הסף.

32. נעיר לפני סיום כי איננו סבורים שסיכויי הערר יכולים להטות את הכף ולהצדיק את הארכת המועד. סיכויי הערר אכן יכולים להוות שיקול מבין השיקולים בהחלטה על הארכת מועד, אך במקבילית הכוחות שבין השיקולים, סיכויי הערר אינם יכולים לאיין חריגה כה גדולה מלוחות הזמנים.

33. שקלנו אם לפסוק הוצאות לחובת העוררת, אשר נקטה בהליכים להארכת מועד תוך שהיא ערה לכך שנושא המענקים נזנח על ידי גורמים מטעמה. העוררת נתלתה בטיעונים אודות שגיאות ותקלות, אך הרשלנות של נציגיה "זועקת" ומדברת בעד עצמה, וראוי היה שלא תטריח את ועדת הערר ואת המשיבה בטענות הנדונות לכישלון. יחד עם זאת, נתנו דעתנו גם לשיקול המהותי בנוגע לעצם הזכאות למענקים, ולהיגיון הפנימי של טענות העוררת בכל הנוגע ליחס בינה ובין החברה הקשורה (עניין שנדון בהרחבה בערר הקודם). בנסיבות העניין, החלטנו שלא לעשות צו להוצאות.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ה, 05/01/2025, בהעדר הצדדים.

1324-24, 1323-24, 1313-24

טניה חכמוב, רו"ח
נציגת ציבור

ערן עסיס, עו"ד
יו"ר הועדה